

Publicerad 2011-04-24 23:03 av Lena Själsöga Keijser
vitstig

det sägs att i hennes bröst lever en svart pärla

det sägs att i jordepärlans mitt andas en svart pärla

moder säg mig

är detta ditt bröst

vindar står i ring

stjärncirkel andas

sluter

mig

andas in mitt inre

nu lägger jag alla böcker åtsidan

viker alla bladskrifter

ser vita svalor flyga

luftar svirvlar

är detta märkligt med den svarta pärlan så säg

i dig i allt liv andas denna svarta pärla

kol benämns den visst

kärleks omkrets lever

ser du eld

eld ligga sovande

blås däri

blås

varsamvarligt

glöden andas

nu är min skrud röd

jag andas röd

du andas röd

allt andas röd

viker ut vingar

flyger in i blå

blå himmelsfär

azurhav

turkoshav

blånande

vindar

skönhet

blåklocka

blåklint

blå violer

förgätmigej

i grynings vita skimrar

diamanter

ur

kol

älskade

så jag drömmer dig nära

dina läppar snuddande

nuddande

din kyss

andas

kärlek

och jag hälsar dig i regnbågsregnens solstigan

länge

urminnes länge

hade hon beskådat blodsdroppen

blodsdroppen vilken låg över hennes axlar

långt skimrande

svart hår

jag vandrade stigarna uppför slätternas

vindruvsrankor fikondalar olivträdslundar

till byarna i bergen där ja är nej och nej är ja

haven följde mig

saltstänkta klippor

reven korallerna fyllde mina laguner

cikadorna

cikadors fingrar sveper milda över mina själssträngar

jag vibrerar liv

danserna

sångerna bröllopfester

vilka sedermera steg in i kvidofester

änkor vandrade svarta

kärleksberörda var deras ögon

de förtalte mig krigens vägar

och jag grät åter av deras oförstånd

länge

urminnes länge

hade hon beskådat blodsdroppen

blodsdroppen vilken låg över hennes axlar

långt skimrande

svart hår

sakta

flätade hon det långa håret

virade det samman

log ty med ens steg doften av de brödkringlor hon bakat

hon blinkade undan

orkade ej mer fälla tårbladen

de vakade med henne

hon vakade med allt

där i jordkupa

i mitten av allt

svartklädd

skimrande

blodsten

obsidian

hade hört vackra steg, man

hade hört vackra sånger, man

sett ljus silas in

ljus

ljus vilket

hon visste ej varför

rörde vid de slutna bladen

sakta färgades

steg värmen

länge

urminnes länge

hade hon beskådat blodsdroppen

blodsdroppen vilken låg över hennes axlar

långt skimrande

svart hår

det började vid fällen

det gick ej att förhindra

hindra

det började vid fällen vilken rodnadeglödde

bladen släppte genom

vek undan mantel svart

innerklädnad

inreskrud andades röda

hon andades djup

reste sig ur mödosamt

stigen är öppnad nu

röda vågor såg de bölja

hennes långa vida kjolar

smekte liven vakna

hon steg fram

såg med kärleksögon

så vacker är du ängsljus

öppnade portar vida

ur hennes bröst stiger kvinna skrudad i elfenbensvit klädnad

bården är vita pärlors hav

fållen är röd skimrande

kvinnan bär drömljus i sina händer

vänder ansikte till möte

där de möts skimra marker smaragdblåd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten